မချစ်တတ်သူများမဖတ်ရ

"မင်းဟာ... လွန်လွန်းတယ်ကွာ... ရဲလင်း..."

"ဘာဖြစ်လို့လည်း"

"ဟ.. ဘာဖြစ်ရမလဲ.. မင်းတို့နှစ်ယောက်.. မနက်စာလည်းမစား.. ရေလည်းထွက်မသောက်.. သေးလည်းမပေါက်နဲ့ .. မနက် ၁၀ နာရီထဲကဝင်တာ.. ၃ နာရီထိုးမှပြန်ထွက်လာကြတာ.."

"ဟဲ.. ဟဲ.. အပေးအယူ.. မျှ နေလို့ပေါ့ကွ"

"မင်းဘွားအေ.. မျှ.. မျှပါအုံးကွာ.. လွန်ကိုလွန်လွန်းတယ်.. အခု.. ဘယ်နှစ်ချီလောက်.. ဖြုတ်လိုက်သလဲ"

"ငါ.. မှန်တာပြောမယ်နော်.. စန်းလွင်"

" အေးပါ.. မှန်တာပဲပြောပါ"

"ငါမမှတ်မိ တော့ဘူး .. ဟား .. ဟား .. ဟား"

"ဟုတ်မယ်.. ငါ ယုံလောက်တယ် လီးမှပဲ ဟိုမှာကောင်မလေးလည်း မီးလောင်ထားတဲ့ပန်းကလေး ကျနေတာပဲ" စန်းလွင်က အသင့်ပြင်ထားသော နွားနို့လတ်လတ်ဆက်ဆက်နှင့် ခြံထွက်ကြက်ဥ.. အကာကျက်လေးလုံးကို ချပေးရင်း..။

"ဒါလေးလဲ.. စောက်ပင်းစို့ကြအုံး.. အားပြတ်သေကုန်မှ"

ဟု.. အားကျသံကြီးဖြင့်ပြောကာ ရယ်နေသည်။ မကြာမီ.. ညိုညီတစ်ယောက်.. လာစဉ်ကအတိုင်း..ဂျင်းစကပ်.. ဘလောက်(စ်)ကလေးဖြင့် သန့်စင်သော အပြုံးရက်နွယ်နွယ်လေးဖြင့်ဝင်လာသည်။

"ရေချိုးတာမြန်သားပဲ" ဟု ကျနော်ကစကားစသည်။

"မောင်ပဲ.. မြန်မြန်ချိုး (၃) နာရီထိုးပြီဆို.. သူပဲ"

စကားကို တစ်ဝက်နှင့်ရပ်ပြီး နွားနို့ဖန်ချိုင့်ကို မရဲတရဲဖြင့်ကြည့်ကာ ခေါင်းလေးကို ငုံ့ပြစ်လိုက်သည်။ အသက် (၁၇) နှစ်သာရှိသေးသော ညိုညီအလှက ရွှမ်းသစ်သောသစ်သီးလေးနှယ်လှလွန်းသည်။

အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ကြီးမားသော တင်ပါးကြီးများကစွံကားဖွံ့ဖြိုးလွန်းသည်။တိုတိုလေးဖြစ်သော စကပ်အောက်ပိုင်း ရှိခြေသလုံးသားတုတ်တုတ်ကြီးများက ရင်ခုံစရာ။ ဖြူလွှဖောင်းအိနေသော ခြေပခုံးလေးထက်မှ လေဒီရှူး. ဖိနပ်အနက် ရောင်ကလေးက တောက်ပသစ်လွင်နေသည်။ ပုခုံးဆီသို့ မျက်လုံးရောက်ပြန်သောအခါ.. ဖြူဝင်းအိစက်သော မွှေးညင်း စိမ်းစိမ်းနှင့် ဂုတ်သားဝင်းဝင်းက မြင်ရသူတို့ကို စိတ်လှုတ်လျှားစေသည်။

ဖြိုးဖြိုးအိရွှေရင် မဆင်တန်ဆာကင်းလျက် မက်မောဘွယ်ရင်နှစ်မွှာအလှမှာ.. သိဝိဘုရင် မယ်ဥမ္မာအလှကိုတွေ့မိခိုက် မူးမေ့.. ခိုက်သွားပုံကိုသတိရ ထောက်ခံ မိစေနိုင်သည်။

သြော်.. သည်မျှလှပသော.. ညိုသီလေးအား လက်မထက်ရသေးပါပဲနှင့် လင်မယားသဖွယ်.. ပေါင်းသင်းနိုင်ခဲ့သည့် မိမိ ကိုယ်ကိုပဲ ကျေနပ်နေမိရပြန်ပါသည်။

"မောင်ညိုသို့ကိုတစ်ကယ် လက်ထက်မှာပါနော်" နှစ်ကိုယ်တူ စပ်ယှက်နေကြစဉ်က စိုးစိုး ရိမ်ရိမ်လေးမေးရှာသော ညိုညီမျက်နှာလေးမှာ ကျနော့်အဖို့မမေ့ရက်နိုင်စရာ။ တက္ကသိုလ်နောက်ဆုံးနှစ်သို့ရောက်ခဲ့သည့်တိုင်အောင်လည်းညိုညီမှ လွဲ၍ ကျနော်သမီးရည်းစားမထားခဲ့။ ညိုသီက.. ဒေသကောလိပ်ဒုတိယနှစ်သို့ရောက်နေပြီဖြစ်ပြီး..ဆော်ပေလွန်းသော "သီဟ" ဆိုသည့်အစ်ကိုတစ်ယောက်လည်းရှိသေးသည်။သီဟနှင့်ကျွန်တော်က အဆောင်ငှားနေကြသော သူငယ်ချင်း များဖြစ်သော်လည်း ဘာသာမတူသလို.. နလုံးသား.. ခံယူချက်အယူအဆချင်းလည်း.. မတူခဲ့။

အဆောင်မှာ အဝတ်လာလျော်သော အသက်(၁၈)နှစ်ခန့်ကုလားမလေးမိချော (ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချရခြင်း) နှင့်စောစန္ဒာ အားကိုယ်ဝန်ရှိလာမှ ခွာထွက်သွားခြင်း ပြဿနာ များဖြင့် သီဟနှင့်ကျွန်တော်လမ်းခွဲ ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုမှာ .. ကျော်ဝေ နှင့်စန်းလွင်လည်း သီဟအား သူငယ်ချင်းအဖြစ်မှ.. ရပ်စဲခဲ့ကြသည်။ ဤအကြောင်းအရာများအားလုံးကိုညီသီ သိထားသည် မို့ သူအကိုအလစ်မှာ ကျနော်နှင့်လာတွေ့နေကြ ထောက်ကြံနားမှ "နွယ်ခွေ" သို့လာလေ့ရှိကြသည်။

"ကိုရဲလင်း.. အဟင်း.. ကျမကိုမှတ်မိပါတယ်.. နော်" "သြော်.. မစောစန္ဒာ"

"လုပ်ပြီ.. မစောစန္ဒာလုပ်မနေပါနဲ့ စန္ဒာ လို့ပဲခေါ်စမ်းပါ" ကျောင်းလခများ ပေးသွင်းအပြီးလှည်းတန်းဘက်သို့ ထွက်အလာ.. မမျှော်လင့် ဘဲ စန္ဒာနှင့် ဆုံဆည်း ခဲ့ကြသည်။ တရုတ်လိုကပြားလိုလို.. ရှမ်းကပြားလိုလို.. စောစန္ဒာအလှမှာ.. နန်းဆန်ဆန်.. ယဉ်သည်။ ဖြူဝင်းနူညံ့နေသော အသားအရည်ကောင်းခြင်းကပါ.. ပိုလှနေသလိုလို.. ထင်နေရသည်။

"အအေး..တစ်ခုခုသောက်ရအောင်နော်.. ကိုရဲလင်း" "အာ.. ဟို.. ကျနော်" "လာပါ.. ကျမတိုက်မှာပါနော်.. ကျောင်းလခသွင်းပြီးလို့ ဘဏ်လက်ကျန် နည်းနေပြီ မို့လား.. ဟင်း..ဟင်း"

ကျနော်ကပါ.. အသင်းကနဲ့ရောယောင်ရယ်လိုက်ရင်း နီးရာအအေးဆိုင်ထဲကို အတူလှမ်းဝင်လိုက်သည်။
"ထောပတ် နှစ်ခွက်" စောစန္ဒာက..စားပွဲနား ရောက်လာ သောကောင်ကလေးကိုလှမ်းမှာလိုက်သည်။
"ကိုရဲလင်း.. ဆေးလိပ်သောက်တယ်ထင်တယ်" "ရပါတယ်ကျွန်တော်ဆေးပေါလိပ်ပါပါတယ်"
"မွှန်ထရီတစ်ဗူးပေးပါ"

စောစန္ဒာက.. မလှူကြီးပေးနေသည်ကို ကျနော်တအံ့တသြငေးမောနေမိသည်။
"ကိုရဲလင်းနဲ့ ကျွန်မမတွေ့တာ.. တစ်နှစ်ကျော်ပြီလား..ဟင်" "ဟာ.. ကြံကြံဖန်ဖန် .. ကျနော်တောင်ကျောင်းမပြီးသေးဘူး" "ဟင်း.. ဟင်း ကျမစိတ်ထဲမှာ.. ဆယ်နှစ်လောက်ကြာပြီလို့ထင်နေတာ.. ဘာဖြစ်လို့လည်းသိလား.. ဟင်" "ဘာကြောင့်များပါလိမ့်ဗျာ" "ကျမကလေးမွေးပြီးသွာပြီရှင့်" "ဟိုက်" "မိန်းကလေးရှင့်" "ဗုဒ္ဓေါ.. ဘယ်လိုလည်းဗျာ.. နားမလည်ဘူး" "ရှင့်သူငယ်ချင်း ကိုသီဟရဲ့မေတ္တာတရားတွေပေါ့.. ရှင့်ဆေးတွေဝယ်ပို့လို့ကျမလည်း အားဆေးထိုးပြီး သောက်ခဲ့မိတယ်။ဒီတော့ကိုယ်ဝန်က.. ခုနှစ်လနဲ့မွေးခဲ့တာပေါ့.. ချူချာလိုက်တာရှင်.. တစ်နေ့လောက်လာကြည့်ပါအုံး..ကိုရဲလင်းရယ်။"

ကျနော် မျက်နှာဘယ်ထားရမှန်းမသိဖြစ်သွားသည်။ ညီသီနှင့်ပတ်သက်ပြီး သီဟဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း ယောက်ဖ ဖြစ်နေပြီလေ.. သည်တောလည်း .. ရှက်အားနာစိတ်ဖြင့်.. ခေါင်းငြိမ့်ခဲ့ရသည်။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ.. ကိုရဲလင်းရယ် တစ်ကယ်ပါ"
သြော်..ရေနစ်သူဆိုသည်က..ကောက်ရိုးတစ်မျှင် လဲ..ဆုတ်ကိုင်အားပြုတတ်သည်ပဲ မဟုတ်လား။

"ကျော့်မှာ သတ္တိတွေမရှိဘူးလား...ကျော်"

ကျော်ဝေ အင်းမလုပ်... အဲမလုပ်.. ကျနော် နှင့်စိန်လွင်ကစပယ်ရုံနဘေးမှာ.. အံကြိတ်နေမိကြသည်။

"ကျော် နွယ်ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ..ဘာကိုချစ်တာလည်း.. ဟင်" "အဲ.. ခွေးမသားကျော်ဝေ.. ခွေးအကြီးလှည်းနင်းနေပြီ"

"ငါ လိုးမသား..လက်တွေက..လေဖြတ်နေတယ်" စန်းလွင်..မချင့်မရဲ..ရေ ရွတ်ရင်း..မြက်တောထဲလဲ ပို၍တိုးလာသည်။

"ဟော့ကောင်..မြွေကိုက်လို့လည်း.. မျိုးကန်းနေအုံးမယ်" ကျနော်က စန်းလွင်ကိုသတိပေးရသည်။

"ရပါတယ်..ငါ့ခြံထဲမှာ မြက်လျှောပဲရှိတယ်" ဟုသူကကျွန်တော့ကိုမကြည့်ပဲပြောလိုက်သည်။စန်းလွင် ဝါသနာကြီးပုံကိုကြည့်ပြီး ကျနော် ရယ်ချင်သွားသည်။

"ခွေးမသား..ငါတို့တုန်းကလည်း ဒီလိုပဲ ..ချောင်းတာပဲလား..ဟင်" "ဟ.. အမျိုးကောင်းရာ.. ချောင်းချင်လွန်းလို့ ငါခြံထဲ ကို မင်းတို့လက်ခံတာပေါ့ကွ.. ညိုသီလေးကိုမင်းဖြုတ်တုန်းကလည်း ငါချောင်းတာပဲ ဟဲ..ဟဲ"

"ဟင် သတောင်းစား.. ပေါ်ပြီ.. ဒို့ကတော့ ဒို့သူငယ်ချင်း ဒို့အပေါ်ကောင်းလှချည်လားလို့ ကျေးဇူးတင်ခဲ့ကြတာ" "ဟာကွာ.. ဒီထက်ကောင်းရအုံးမလားဟာ.. အခန်းပေးတယ်..နို့တိုက်တယ်..ကြက်ဥပေးတယ်.. ကဲ.."

"တော်ပြီ.. နောက်ထပ်မင်းခြံမလာတော့ဘူး"

"ဟာ.. ဒီလိုတော့မလုပ်ပါနဲ့ကွာ.. ဗွီဒီယို ဆိုတာ ပထမပိုင်းကောင်းထားရင် ဒုတိယပိုင်းဆက်ကြည့်ချင်တာ ဟ..ဟဲဟဲ" "အေးမင်းသူများလုပ်တာပဲ လိုက်ချောင်းနေ.. သိလား" "ငါလည်းလုတ်ချင်တာပေါ့ကွာဘယ်သူ့ကိုခေါ် လုပ်ရမှာလည်း" "ဖာသည် ခေါ်ချကွာ" "သြော်.. မင်းကငါ့ကိုဖါကျိုး..စေချင်လို့ပေါ့လေ" "ရွှတ်.. ဟိုမှာဇာတ်လမ်း ကစနေပြီ"

စန်းလွင်..ကျနော်..ညွှန်ပြရာသို့ ကမမ်းကတန်းကြည့်သည်။ ကျော်ဝေက..မမနွယ်အား.. ရင်ချင်းအပ်ထားရာမှ မြက်ခင်းပေါ်သို့လှဲချလိုက်သည်။ မိန်းမဆိုသည့် သတ္တဝါမျိုးကလည်း..ခက်တော့အခက်သားလား..အခုနလေးတင် ကျော်ဝေ သတ္တိမရှိဘူးလား ဘာလားနှင့် ရေလာ မြောင်းပေးပြောခဲ့သော်လည်းကျော်ဝေ ဖိုက်မည်ပြသောအခါ ပေါင်းလေးနှစ်ချောင်းကိုလိမ်ကျစ်ပြီး မျက်နှာလေးနီနီဖြင့်ကျော်ဝေ ရင်ပတ်ကိုတွန်းထားပြန်သည်။ ကျော်ဝေဆိုသည်က ယောကျ်ား.. အပြင်မှာမည်မျှ ရွှတ်နောက်နေသူဖြစ်စေ.. သည်ကိစ္စမျိုးနှင့် ယောကျ်ား ဟာ ယောကျ်ားပဲဖြစ်သည်။

"အဲ လိုကြီးတော့မလုပ်ပါနဲ့ ကျော်ရယ်"

မမနွယ်.. ယင်ဖိုမျှမသန်းဖူးသော အပျိုကြီးမှန်းကျွန်တော်တို့ အားလုံးသိသည်။ ဘွဲ့ရပြီး ဖက်စပ် ကုမ ္ပဏီ တစ်ခု ၌ အလုပ်ဝင်နေသော အိန္ဒြေကြီးများလှသည့် မမဖြစ်သည်။အပျိုကြီးတို့ထုံးစံအတိုင်း မမနွယ်.. အရုက်ပိုရှာသည်။သူမနို့ကြီးများပေါ်သို့အုပ်ကိုင်လိုက်သော ကျော်ဝေ့လက်များကို အတင်းဆွဲဖယ်သည်။ ထပ်လျက်သားကြီးမှောက်ချလိုက်သော ကျော်ဝေခန္ဓာကိုယ်အောက်မှာ တုံးအောက်ကဖား...။

"ချစ်တယ်.. မမနွယ်.. ရယ် " ကျော်ဝေ အသံက မပီဝိုးဝါးကြားနေရသည်။စိတ်လှုတ်ရှားလွန်းသဖြင့် သူမျက်နှာကြီးကမမနွယ် မျက်နှာလေးအပေါ်ဝယ် နှုတ်ခမ်းစုတ်ရ မလား.. နမ်းရမလား..ဟူသောဇဝေဇဝါပုံစံမျိုးဖြင့် ဟိုကြည့်ဒီကြည့်။ ထို့နောက် ဖွာလံကျဲနေပြီဖြစ်သောမမနွယ် ဆံပင်များကို မြတ်နိုးယုယစွာငုံ့နမ်းလိုက်သည်။

"အမလေးဟနော်.. နမ်းစရာရှားလွန်းလို့ ကွာ.. တောက်"

စန်းလွင်ကအံကြိတ်ရင်း တိုးတိုးပြောသည်။ကျော်ဝေတို့နှစ် ယောက်နှင့်ကျနော်တို့ချောင်းနေသောစပယ်တန်းကလေးမှာ (၈)ပေမျှသာရှိသည်။နီးကပ်နေသည့်တိုင် မွှန်ထူနေသော သူတို့နှစ်ယောက် ကျနော်တို့ကို သတိမထားမိရှာကြပေ။

"ကျော်ရယ် မမ မောလှပြီ ..ဖယ်စမ်း ပါ နော်" " ဟင့်အင်း.. မမနွယ်ကို အားရအောင် ချစ်အုံးမယ်" "ဆိုးလိုက်တာ.. ကျော်ရယ်.. မမနွယ် လာမိတာမှားပြီ"

အမှားအမှန်ကို.. မြက်ခင်းပေါ် ပက်လက်လှန်ရင်းဝေဖန်ဆန်းစစ်နေသော မမနွယ်ကိုကျွန်တော် ရယ်ချင်သွားသည်။

"အို..ကျော်.. မမနွယ်.. ရှက်တယ်ကွယ်"

“မရုက်ပါနဲ့.. မမနွယ်ရာ.. လက်ကြီးကဖယ်စမ်းပါ” ကျော်ဝေထမီကိုဆွဲလှန်လိုက်သော အခါ ဖြူဝင်းနေသော အပျိုကြီး စောက်ဖုတ် ခုံးခုံးကြီးကို ကျနော်တို့တွေ့လိုက်ရ သည်။တွေ့လိုက်ရသည် ဆိုသော်လည်း ဆီးခုံအောက်မှအကွဲကြောင်း အစလေးကိုသာ ဖြတ်ကနဲတွေ့လိုက်ရပြီး မမနွယ်က သွယ်လျပျော့ပျောင်းသော သူမလက်ကလေး ဖြင့် စောက်ဖုတ်ကြီးကို အုပ်ကိုင်လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“လက်ကြီးက ဖယ်စမ်းပါဆို မမနွယ်ကလည်း”

“အို.. ဟင့်အင်း..ကျော်... ဘာလုပ်မလို့လည်း” “လိုး မလို့ လိုးမလို့.. ကဲ” “အာကွာ.. ဟင့်အင်း..အိုး.. ကျော်.. ရှက်တယ်ဆို...” ဟုတ်တော့မလိုလိုနှင့် ကျော်ဝေချေပြန်လာသည်။ “ဟေ့ကောင်.. ဆော်ကြီးက အောက်ခံ ဝတ်မလာဘူးကွ” စန်းလွင်ကထီပေါက်သံ ကြီးဖြင့်ပြောသည်။

“တိတ်တိတ်နေ စမ်းပါကွာ..မင်းအသံကြီး”

ကျော်ဝေ.. လုံချည်ကိုလှန်ပြီး.. သူ့လီးကြီးကို မမနွယ် စောက်ပတ်အတွင်းသို့ လိုးသွင်းရန်.. နွားရိုင်းတစ်ကောင်လိုတရှူးရှူး မာန်သွင်းနေသည်။ တစ်ချိန်၌ ကျော်ဝေ့လီးကြီးက.. မမနွယ်၏ လက်ခံဖြူဖြူလေးကို ဖိထိုးမိရာ.. မမနွယ် လန့်ပြီး လက်ကိုရုတ်လိုက်သည်ကိုတွေ့ ရသည်။ အပျိုကြီး မမနွယ် နှုတ်ခမ်းနီနီလေးများ တဆက်ဆက် တုန် နေရှာသည်။ ကျော်ဝေ့ပုခုံးကို နှစ်ဖက်အားပြု ကိုင်ထားရင်း.. ပေါင်နှစ်ခြမ်းကို မရဲတစ်ရဲလေး ဖြပေးရှာသည်။ ကျော်ဝေက ရလိုက်သည့်အခွင့်အရေးကိုအလွတ်မပေး..လုံးပတ်ထွားထွား.. ဒစ်ကြီးကြီး နှင့် အညာသားလီးက မမနွယ် စောက်ပတ်ကိုတေ့မိသွားသည်။

“သူများတွေလည်း တွေ့ကုန်ပါ အုံးမယ်ကျော် ရယ်” “ စန်းလွင် နဲ့ ရဲလင်း ခြံဝမှာစောင့်နေကြပါတယ် မမနွယ်ရဲ့ ဒီခြံထဲကို ဘယ်သူမှမလာဘူး.. ပေါင်ကိုကားထားစမ်းပါ မမနွယ်ရဲ့” “အို့ ဒီထက်ကားရရင်လဲ ပြဲပြီး သေရုံပဲ ရှိတော့မယ်.. ကျော်”

အသံ အို အို လေးဖြင့်ပြောလိုက်သော်လည်း ပေါင်တန်ဖြူဖြူ ကြီးများက ကျော်ဝေအလိုကျကားပေးရုံမက ထောင်သွားသည်။ ထိုအခါမှဝင်လာကာစကျော်ဝေ လီးတန်းလန်းနှင့် မမနွယ်တို့စောက်ဖုတ်အနေအထားကို ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် တွေ့လိုက်ရသည်။

“အ.. ပါး.. ဖောင်းကားနေတာပဲ..ဟိဟိ ဝင်နေပြီ.. ဟ” ကျနော်စမ်းလွင် ဂုတ်ပိုးကို ဖက်ကနဲ ရိုက်ရင်း သတိပေးရ ၏။ လီးကြီးက.. လုံးပတ်ကြီးမားလွန်းလှသောကြောင့် ပြည့်ကြပ်တင်းရင်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကြပ်တယ်နော်.. ကျော်.. မမနွယ် နာမှာ ကြောက်တယ်” “မမနွယ်.. စောက်ဖုတ်ကြီးက ဒါလောက်ကြီးနေ တာ.. နာမလေးလို့” “အိုး.. မင်းဟာကြီးကကြီးလွန်းအားကြီးတာတော့ ထည့်ပြောဘူး” ပွဲဖြစ် ပြီး.. ဤ မျှ.. စကားပြောလာလျင် အခြေအနေကောင်းသွားပြီ.. ဟုအတွေ့အကြုံရှိသော ကျနော်ကမှတ်ချက်ချ လိုက် သည်။

“ဗြိ.. ဗြွတ်.. အို့... အိုးကျော်.. ကျော်ရယ်.. ဟင်း.. ဟင်း.”

မမနွယ် မျက်တောင်ကြီးများမေးစင်း ပိတ်ကျသွားသည်။ ဖြူလွှသောလက်ချောင်းကလေး များကမြက်ခင်းရှည် ကြီးများကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲထားသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးကို တင်းတင်းစေ့ရင်း လည်ပင်းလေးကိုမော့ထားလေသည်။ ကျော်ဝေက.. မမနွယ် .. အင်္ကျီပေါ်ကြယ်သီး နှစ်လုံးကို .. ကတုံကရိုဖြုတ်နေရာ မရပေ။

သည်မှာ.. မမနွယ်က.. စိတ်မရှည်သလို.. ကြယ်သီးများကို လျင်မြန်စွာ ဖြုတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ကာမ အဆိတ် တက်လာပြီ ဖြစ်သောမမနွယ် တစ်ကိုယ်လုံး မှာလည်း သိသာထင်ရှားစွာ တုန်လှုတ်ခါရမ်းနေပေသည်။

ကျော်ဝေ ၏တဖိတ်ဖိတ် တောက်နေသောမျက်လုံးက မမနွယ်၏ ရင်နှစ်မွှာကို.. အစိမ်းလိုက်ဝါးစားတော့ မတတ်စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ.. နို့သီးခေါင်းလေးများပင်မပေါ်သေးသော ရွှေ ရင် အစုံ ကိုဖိစုတ်ရင်း..ဖင်ကြီးကမြောက်ကြွ.. မြောက်ကြွဖြင့် ဖိဆောင့်ပြစ်လိုက်သည်။

“အား.. အ.. ကျော်ရယ်.. မမနွယ်ကိုသနားပါအုံး” “ပြွတ်..အီး..အ.. ပြွတ်.. ဖြွတ်.. အူး.. အ” ကျော်ဝေကြမ်းတမ်းနေသည်။ ယခုအချိန်၌ ကူဝိတ်ကို အီရတ်ကသိမ်းပိုက်ပြီဆိုသောသတင်းကြီးထွက်ပေါ်လာလည်း သိမ်းပိုက်ရုံမက အတောင့်လိုက်ပဲ မျိုချ မျိုချ ကျော်ဝေ စောက်ဂရုမစိုက်တော့ချေ။

မိုးကားအထက် မြေကြီးကားအောက်ဆို သော နိယာမတရား ပြောင်းပြန်ထားလိုက်သည်။ကျော်ဝေနှင့်မပက်သက်။ ယခုအချိန်ကျော်ဝေ့ ကမ္ဘာသည်..မမနွယ် ကျနော်နှင့် စန်းလွင်မှာ အသက်မှုပင် ဝအောင်မရှုရဲပဲ မမနွယ် ၏စောက်ပတ်ထဲ၌ ပြည့်ကျပ်နေသော ကျော်ဝေ့ လီးကြီးအား..မမိုတ်မသုတ်ကြည့်နေကြမိသည်။ကျော်ဝေ့က လည်းမနားတမ်းဆောင့်.. မမနွယ်ခဗျာလည်း ... အသည်းအသန်လူးလိမ့်ရင်း အော်ဟစ်ညီးတွားရင်း..တစ်ခါတစရံတွင် လေထဲ၌ မြောက်တက်နေသော ခြေထောက်ကလေးများက.. ကွေးကွေးသွားပြီး ကျော်ဝေ့ခါးကို တင်ပါးကြီးများကို၊ ဖိချနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

“နာ.. နာလိုက်တာ.. ကျော်ရယ်.. အင့်အင်း ဖြေးဖြေး” “ပြွတ်စွတ်.. ပြွတ်.. ပြွတ်စွတ်.. ပြွတ်”

“အင့်..အင့်.. အား.. အား.. တော်ပြီ.. တော်ပြီ.. အရမ်းနာတယ်.. ကျော်.. အား.. အိုး..အိုး.. မမနွယ် မခံနိုင်တော့..”

ညီးတွားအော်ဟစ်ရင်း ကျော်ဝေကို မမနွယ်တွန်းချသည်။ ပထမတစ်ချီ၌ ကျော်ဝေ ယိုင်ပြီး.. လဲကျမလို ဖြစ်သွားသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်.. ဆောင့်ချက်မြန်လာသလို.. အားလည်းပါလာပြီး.. မမနွယ်ခဗျာ “ဟင့်” ကနဲ “ဟင့်” ကနဲ လည်ချောင်းထဲမှ လေ အံသည်အထိ ကျော်ဝေ့ဆောင့်အားကပြင်းလှသည်။

“ကျော်.. မညှာဘူး.. နာပါတယ်ဆို.. ဟင့်.. ဟင့်.. အား”

“ပြွတ်.. စွတ်.. ပြွတ်ပြွတ်.. စွတ်” စက်သေနတ် ပစ်သကဲ့သို့ဒလစပ်ဖိထိုးနေသော.. ကျော်ဝေ့လီးကြီးက ရိုက်ချက်ပြင်းလွန်းလေရကား.. မမနွယ်မရုန်းနိုင် မကန်နိုင်တော့ဘဲ.. အားတင်း ၍သာခံနေရရှာလေသည်။

ခဏလေးအကြာတွင် ကျော်ဝေ တဟင်းဟင်း အဖျားတက်သလို ညီးတွားရင်း.. မမနွယ်နို့ ကြီးများပေါ်တွင် မျက်နှာကိုမှောက်၍ တရှူးရှူး.. အမောပြေကာ ငြိမ်သက်သွားပါလေတော့သည်။

“ဟော့ကောင် ရဲလင်း ကြည့်ရတာ.. ခုထိမပြီးသေးဘူးနဲ့တူတယ်ကွ.. တွေ့လား..ကျော်ဝေ့ကိုဖက်ထား တုန်း” “တိုးတိုး လုပ်ပါ မင့်စောက်သံပြုကြီးနဲ့”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ငြင်း ခုန်နေဆဲမှာပင် ကျော်ဝေကမမနွယ်ကို မည်သို့စည်းရုံးလိုက်သည်မသိ တတွတ်တွတ်နှင့် မကျေမနပ်လေးဖြင့် ပြန်ကြည့်ရင်းလေးဘက်လေးကုန်းပေးလိုက်ပြန်ပါသည်။

ကျော်ဝေကမမနွယ်ဖင်ကြီးကိုအသေအချာဖြဲ ကြည့်ပြီးမှ သူ့ လီးကြီးအားတော့ကာ ဆေးထိုးအပ်ထိုးသလို တဖြေးဖြေးချင်း လိုးသွင်းလိုက်လေသည်။ မြက်ပင်လေးများကြား ၌ ခေါင်းစိုက်နေသော.. မမနွယ်ထံမှ.. “အား.. အား” ဟုအသံလေးကြားလိုက်ရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးမှာအရှင်လတ်လတ်တံစို့ထိုးခံ ရ သလို ငါးပြေမလေးအလား ဖျပ်ဖျပ်လူး သွားသည်။

မိုးသက်လေ.. ပြေပြေလေးက.. မြက်ပင်ရှည်ကြီးများယိမ်းခါသွားအောင်.. တိုက်ခတ်နေသည်မို့ မမနွယ်ထဘီလေးမှာ ခါးမှတဆင့် ကျောဘက်သို့ပင် ရောက်သွားသည်။ ကျော်ဝေ့လီးကြီးအရင်းမှ လမွှေးများက မမနွယ်ဖင်ကြားထဲသို့ “ဗြိ” ကနဲ ထိုးဝင်သွားလိုက် ပြတ်ကနည်းကွာလိုက်နှင့်အသံများ မြည်နေရာ “ဗြိဗြတ်” ဟူသောအသံနှင့် အတူ ဗြတ်.. စွတ်.. ဖတ်.. ဟူသော အသံများမှာ တိုးတိတ် ညင်သာစွာ.. ထွက်ပေါ်နေပါလေတော့သည်။

“မပြီးသေးဘူးလား ကျော်ရယ်.. မြန်မြန်လုပ်ပါ.. ဟင့်.. အင့်..” “မမနွယ် မပြီးသေးဘူးမဟုတ်လားဟင်” ခွေးမသားကျော်ဝေ အခုမှမေးဖေါ်ရလေသည်။

“အင့်.. အင့်... အား.. ပြီး.. ဟီး.. ပြီးတော့မယ်.. အ.. အ” ဖြစ်ဖြစ် ညှစ်ညှစ် စကားပြောရင်း မမနွယ် ခေါင်းထောင်လာလိုက်.. ပြန်ဝပ်သွားလိုက်ဖြင့် နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေပုံ ရသည်။ မမနွယ်၏ ဖြူ ဖွေးသော မသား ကြောင့် မျက်နှာလေးမှာ ရဲရဲထွတ်နေပြီး ချွေးသီးလေးများပင် စီးကျနေသည်။ ကျော်ဝေ ကအားမလိုအားမရ.. သုံးလေးချက်မျှ ဖိဆောင့်ပြစ်လိုက်ရာ.. မမနွယ်မှာ မြက်တောထဲ၌ ခွေးမလေးအလားလေးဘက်ထောက်၍ ရှေ့သို့ လေးလှမ်းမျှ ရွေ့လျားသွားလေသည်။

“ အ.. အဟ.. အ အင့်.. မမနွယ်.. ပြီးပြီ ကျော်ရဲ့.. အီးအီး” သည်တစ်ခါ.. မမနွယ်လက်ကလေးများက.. ကျော်ဝေ့ပုဆိုးစကိုလက်ပြန်လေးကိုင်စွဲ ပြီး သူမဖင်ကြီးက နောက်သို့ပစ်၍ ပြန်ဆောင့်ရင်း သုတ်ရည်များကိုပန်းထုတ် လိုက်ရာ.. ကျော်ဝေ့လီးအရင်းလမွေးအုံကြီးနှင့် ငွေးဥ တို့တွင်.. အဖြူအဖတ်.. အဖတ်များအခဲလိုက်.. ကပ်ငြိပေကျံ ကုန်လေသည်။

ထို့နောက်.. ကျော်ဝေနှင့်မမနွယ်တို့ နှစ်ယောက်သားမြက်ပင်းဝိုင်းကြီးများကြားသို့.. ထပ်လျက်သားဖြင့် ငြိမ် သက်သွားကြသည်။ အမောဆို့နေသလို အသက်ရှူ သံပြင်းပြင်းများထွက်ပေါ်လာနေဆဲ။

“စန်းလွင် လစ်စို့” ကျနော် နှင့်စန်းလွင် အိမ်ကလေးရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ဆုတ်ခွာခဲ့ကြသည်။လမ်း ၌ စန်းလွင် ကပုဆိုးထဲမှ တောင် နေ သူ့ လီးကြီးကို ဖုတ်ကနဲ ရိုက်ရင်း.. “ ဟင်.. တွေ့လား.. နင်အဲသလို.. စောက်ဖြစ် ရှိရဲ့လား.. ဟင်” ဟု သူ့ ဘွားဘက်တော်ကို ဆုံးမလာလေသည်။

“တော်စမ်းပါ.. လူစောက်ဖြစ်မရှိတိုင်း.. လီးကို မမဲနဲ့ကွ.. လီးခများ.. ဘာသိမှာလည်း.. မင်းအပေါက်ရှာ ပေးမှ.. သူကလိုးတတ်မှာပေါ့.. မင်း..ဒီလိုမတရားမလုပ်ပါနဲ့”

ကျနော်သူ့ကို ခပ်တည်တည်ဖြင့်ဟောက်လိုက်သော အခါ.. “အေးကွာ . ငါမှားသွားတယ်..စိတ်မဆိုးနဲ့နော်.. လီးလေး.. ဟဲ..ဟဲ” “ခွေးသားအရေးထဲ လီးနဲ့စကားပြောနေရ သေးတယ်..” “ဟား..ဟား.ဟား အေးလေကွာ.. ငါက.. ရန်ဖြစ်စရာဆိုလို့.. သူပဲ ရှိတဲ့ဟာ.. ဟား..ဟား.ဟား ဟား..ဟား.ဟား”

ကျနော်နှင့်စန်းလွင်တို့အိမ်ပေါ် ရောက်ပြီး အကျီလုံချည်လဲပြီးချိန်း ၌ ကျော်ဝေနှင့်မမနွယ် တစ်လှမ်းခြင်းအိမ် ထဲသိုဝင်လာကြသည်။ မမနွယ်ခမျာမျက်နှာ နီရဲနေဆဲ။ “ခြံထဲစုံရဲလား မမနွယ် သစ်ခွတွေဆီ ရောက်ခဲ့လား” စန်းလွင် ကထုံးဆံ အတိုင်းနွားနို့ ကြက်ဥ ခြံထွက်ပစ္စည်း များအဖြစ်ချပေးရင်း အိန္ဒြေရစွာမေးလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း.. သစ်ခွတွေက.. ဘယ်နားမှာလည်း.. ဟင်”

“အာ.. မမနွယ်ကလည်း.. အဲဒီမြက်ခင်းဟော ဟိုဘက်.. အဲ” စန်းလွင်စကာပြောမှားသည်။ မမနွယ် မျက်နှာလေးဖွေး ကနဲ ရဲကနဲ့. အရုက်ရောင်လေးများပြေးသွားသည်။ ကျော်ဝေက ကျွန်တော်တို့ကို မမနွယ် မမြင် အောင် လက်သီးပြ ပြီး အံကြိတ်ပြသည်။ စန်းလွင်က “ ကဲ.. ကဲ.. အမောပြေလေး.. ဟဲဟဲ နွာနို့ကြက်ဥလေး ဒါ.. ဒါကျွန်တော်ခြံ ထွက်တွေဗျ.. ဒါပဲ.. ညှော်ခံစရာရှိတယ်. အော်.. ဟော့ကျော်ဝေ.. ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီးရှိတယ်.. စားမလား”

ကျော်ဝေ မနေတတ်တော့သလို.. မမနွယ်.. မျက်နှာမထားတတ်အောင်ပင်.. စန်းလွင်.. အနောက်သန်လွန်းလှသည်။

* *

“ဒါ.. စန္ဒာ သမီးပေါ့.. ကိုရဲလင်း.. ကျမက နို့ ကြောင်းပိတ်နေတော့ ခလေးက နို့မဝရှာဘူး.. ဖအေရှိရင်. ဖအေကနို့ဝပွင့်အောင်.. အားသန်သန်နဲ့စို့ပေး ရတယ်.. ကိုရဲလင်းများလုပ်တတ်မလားမသိဘူး .. အားတော့နာတယ်”

“ဗျာ.. အာ.. မဟုတ်တာ.. အဟင်း” စင်စစ် စောစန္ဒာသည် မြန်မာဆန်စွာ ဝတ်စားသွားလာနေထိုင် တတ်သူလေး ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပြီးပြီ။ အော် သူ့ခဗျာ ဝေဒနာမခံနိုင်ရှာလွန်းလို့ ထင်ပါရဲ့ဟု ကျွန်တော် စိတ် မှာ အတွေးဝင်လာသည်။ သို့ သော် နို့စို့ပေး လောက်အောင်.. ကျွန်တော့်မှာသတ္တိမရှိ.. ဤ မျှထိလည်း မကူညီ ဝံ့ချေ။ “ကျွန်မကို.. အထင်သေးမလားမသိဘူး .. ဟင်.. ကိုရဲလင်း”

“အာ.. မသေးပါဘူး .. စောစန္ဒာက ဝေဒနာနဲ့လူပဲ သိပါတယ်” ကိုရဲလင်းလို ကျမကို လူတွေနားလည်ကြ ရင် ကောင်းမယ်.. ကျေးဇူးပါပဲ ..ကိုရဲလင်းရယ်..ဒီမှာလေ.. နို့ကြီးတွေကတင်းနေတာ နှစ်ဘက်စလုံးပဲ ကြည့်ပါအုံးရှင်”

ပြဿနာ.. ကျွန်တော်ရင်ထဲ.. ဒုန်းကနဲ ဆောင့်တက်သွားမိသည်။ တစ်အိမ်လုံး ၌ ပုခက်ထဲမှ လသားခလေး ငယ်သာရှိသည်။ သည်တုန်းက.. စောစန္ဒာဤမျှထိ အရှက်မဲ့စွာ မင့်နိုင်ပဲ နို့နှစ်လုံးကို လှန်ပြသည်ကို လက်ခံခဲ့ခြင်းက ပင် စောစန္ဒာအတွက် ဘဝပျက်ခဲ့ရလေ ခြင်းဟု လည်း သဘောပိုက်ခါ.. ပိုသနားရသည်။

“ဘယ်သူမှ ရှိတာမှ.. မဟုတ်ပဲ.. ကိုရဲလင်းရယ်အားသန်သန် နဲ့တစ်ချက် နှစ်ချက်လောက်စို့ပေးစမ်းပါ မောင်နမတွေပဲ ဥစ္စာ.. ကျမကို ကူညီစမ်းပါရှင်”

ဖြူဝင်းတင်းကားနေသော နို့ကြီးနှစ်လုံးက အာဖရိက အမေဇုံ မြစ်ဝမ်းမှ ကပ္ပလီမကြီးများ၏ နို့ကြီးတွေအ လားကြီမားပြောင်တင်းနေသည်။ တသားမွေး တသွေးလှ သော .. စောစန္ဒာအလှက.. ကျနော့်ရင်ကို မရိုးသားစေရန် ဖန်တီးပေးနေသည်။

“ကျ.. ကျနော်.. စိတ်မရဲ.. လို့ပါ” “အမလေးဟဲ့.. သူကလဲ.. နို့စို့တာများ ခဲရင်းတာမှတ်လို့.. လုပ်ပေး စမ်းပါ .. အင့် .. အဲ့ဒီအလုံးကို အရင်စို့.. စို့စမ်းပါ” ထိုးပေးလာသော နို့ ကြီးတစ်လုံးကို ကယောင်ကတမ်းဖြင့် ကျနော်စို့လိုက်မိသည်။ နူးညံ့သော နို့အုံကြီး အထိအတွေ့ကြောင့်.. တစ်ကိုယ်လုံး “ရှိန်း”ကနဲ ကြက်သီးတွေ ထသွားမိသည်။

“အ.. အား.. ကျွတ်.. ကောင်းလိုက်တာ.. ကိုရဲလင်းရယ်.. အ” သူ့ငြီးတွားသံက တစ်မျိုးကြီးဟု စိတ်က ထင်နေသည်။ “အို့ အိုး..ကျွတ်ကျွတ်.. နာနာလေး ကိုရဲလင်း.. နာနာလေး..အင်း.. ဟင်း.. အ.. အား နာနာလေး လုပ်စမ်းပါ ကိုရဲလင်းရာ” ကျနော်ကလည်း လှုပ်ရှားနေသော စိတ်ကို ချွန်းအုပ်ရင်းမှ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ခပ်မြန်မြန်စို့ ပေးလိုက်ရသည်။

“ဟူး.. ကျေးဇူးတင်လိုက်တာရှင်.. အခုမှပဲ.. နေသာထိုင်သာရှိသွာတော့တယ် ... အဟင်း ဟင်း..” ရက်ရယ် မဲ့မဲ့လေးပြောနေသော စောစန္ဒာ မျက်နှာလေးမှာ တစ်စုံတစ်ရာ.. တွန်းအားကြောင့်သာ ကျနော်အား အတင်းအဓမ္မ နို့စို့ခိုင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျနော့်စိတ်က အလိုလို သိနေခဲ့ပါသည်။

အော်.. တစ်ခါတစ်လေ .. စေတနာ.. အကျိုးပေးညံ့တတ်ပါသည်။

* *

“ဖြန်း.. ကဲ.. မှတ်ထား.. ဖြန်း..ဖြန်း”
မီးခဲလေး.. ကျနော့်အသဲ.. အသက်မက ချစ်ခဲ့ရသူလေး..ကျနော့်ပါးကို ဒုတိယအကြိမ်ရိုက်ပြန် ပါလေပြီ။
“ရဲလင်း.. မင်းနောက်ကို.. ငါ့ညီမနဲ့ လုံးဝမဆက်သွယ်ပါနဲ့.. မင်းဇာတ် ရှုတ်ထဲမှာ .. ငါ့ညီမအပါမခံနိုင်ဘူး.. ရော့..”

ကျနော်နှင့် ကျော်ဝေ ..စန်းလွင် တို့ရပ်နေရာရှေ့သို့ ဟိတာချီ ကက်ဆက်ခွေ.. အနက်ကလေး.. ပြစ်ချပေးကာ မောင်နှမနှစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်ဖြင့်မောင်းထွက်သွားကြသည်။

တော်ပါသေးသည်။ သချ်ာဆောင်နောက်ဖက် ခရေပင်တန်းလမ်းကလေးတွင် လူရှင်းနေသည်။

ဒီမှာပဲ.. ညိုသီနှင့် ကျနော်ကလည်း တွေ့နေကြမို့ ညိုသီကျနော့်ကိုအလွယ်တစ်ကူရှာတွေ့ခဲ့ခြင်းပင်။

"မင်းဖြစ်လိုက်ရင်.. အသဲအသန်ပဲ.. ရဲလင်းရာ"

"ဘာတွေလည်းကွာ.. ငါတော့နားမလည်တော့ဘူး.. ကျော်ဝေ မင်းမမ.. ကက်ဆက်ကလေးပါတယ်မဟုတ်လား.. ဒါဖွင့်ကြည့်ရအောင်"

သီဟ.. ပြစ်ချပေးခဲ့သော ကက်ဆက်ခွေကို ကျနော်ကျော်ဝေ နှင့် စန်းလွင် ခေါင်းချင်းတိုင်ပြီး နားထောင်မိကြသည်။

"အ.. အား ..ကျွတ် .. ကောင်းလိုက်တာ.. ကိုရဲလင်းရယ်" ကျော်ဝေကျွန်တော်ကိုဒေါသ မျက်နှာဖြင့်ကြည့်သည်။ စန်းလွင်က မျက်ထောက်နီ ကြီးဖြင့် ကျနော်အား ထပ်ကြည့်သည်။

"အို့အိုး..ကျွတ်ကျွတ်.. နာနာလေး.. ကိုရဲလင်း.. နာနာလေး.. လုပ်စမ်းပါ..ကိုရဲလင်းရာ.." "အ..အား.. ကျွတ်.. ကောင်းလိုက်တာကိုရဲလင်းရယ်" "နာနာလေး.. လုပ်စမ်း..ပါ.. အ.. အ" ချောက်.. ကျော်ဝေကကက်ဆက်ကိုဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်။ "မင်းလိုကောင်မျိုး.. သတ်ပြစ်ဖို့တောင် ကောင်းသေးတယ်..သီဟကျတော့မိုးလားကဲလားတွေ ချပြီး" "ငါတော့ အရမ်း အံ့သြတယ်.. ရဲလင်း..တစ်ကယ်" မျက်စိထဲ ၌ သနားစဖွယ် ကောင်းလှပြီ ထင်ထားခဲ့ သော စောစန္ဒာမျက်နှာကို သူ့ရဲ့အမြင်မျိုးကျနော်မြင်လာတော့သည်။

"မင်းတို့.. ငါရှင်းပြတာနားထောင်ပြီးရင်. ကြိုက်သလိုဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်..ကျော်ဝေ.. အဖြစ်ကဒီလိုပါ"

စောစန္ဒာနှင့်ကျွန်တော် အဖြစ်အပျက် အကျဉ်းချုပ်ပြောပြလိုက်သည်။ "ဟ.. စောစန္ဒာကဘာကြောင့်ဒီလိုလုပ်ရတာလဲကွာ" "ညံ့လိုက်တာ စန်းလွင်ရာ..သီဟ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပြန်ပြီး စည်းရုံးလို့နေမှာပေါ့ကွ" "ဒါဆိုညိုသီကို ဒီအကြောင်းအစုံအလင် ရှင်းပြဖို့တော့လိုပြီ..ကျော်ဝေ" "သီဟ..သူ့ညီမကို..တစ်နေရာပို့ထားရင် ဒုက္ခ" "ခွေးမသား.. သီဟ.. တို့ကို.. ဒီကောင်ပညာပြတာ သိကြသေးတာပေ့ါ. ကွာ" "ကျနော်. သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဘာမျှ ပြန်မပြောမိတော့.. ချစ်သောညိုသီ.. ကျွန်တော့အပေါ် ၌ အထင်အလွဲကြီးလွဲသွားပြီမို့.. စိတ်ထဲ ၌တင်းကြပ်မွန်းနစ်နေသည်။

တဆစ်ဆစ်နာကျင်လွန်းသော.. နှလုံးသားမှ ဝေဒနာကို ကျနော်.. ဘယ်ပုံကုစားရပါမည်နည်းဟု စိတ်ထဲ၌ဝေ၀ါးနေဆဲ။

* *

"ညိုသီ ရန်ကုန် မှာပဲ ရှိနေတယ်တဲ့ရဲလင်း .. သီဟက.. သူ့အဒေါ်တစ်ယောက်နဲ့ ကျောင်းပို့ကျောင်းကြိုလုပ်ခိုင်းထား တယ်တဲ့" "မင်းသတင်းက.. ဘယ်ရပ်ကွက်ကလဲ" ဆေးပေါလိပ်ကို အဝေးသို့ လွှတ်ပစ်ရင်း စန်းလွင်ကမေးသည်။ " ဟဲဟဲ.. မင်းတို့ကငါ့ကိုအထင်သေး ကြတာကိုကွ. ဟဲ..ဟဲ မမနွယ် နဲ့ ညိုသီ အဒေါ်က ငယ်သူငယ် ချင်းတွေကွ..ငါကညိုသီနဲ့ ရဲလင်းပြဿနာ ကိုပြောပြလို့ .. မမနွယ် စိတ် မကောင်းဘူး..ညိုသီ အဒေါ်ကလည်း ခုမှ ..နှစ်ဆယ့်ခုနှစ်နှစ်ပဲ ရှိသေးတာဟ.. အပျိုပဲ.. ဒီတော့ စန်းလွင် အဲ့ဒါမင်း အပိုင်း"

"ဟေ့ကောင် အရူးထမနေနဲ့ ပြ သနာက မရှင်းဘဲ ပိုပြီး ရှုတ်လာမှ.. ဒုက္ခတွေတသီကြီးတွေ့အုံးမယ်" "ရပါတယ်စန်းလွင်ရာ ..နောက်ပြီးတော့.. နောင်တော်ကြီးတွေရဲ့သမာရိုးကျ နည်းတွေအများကြီးပါ.. ဟဒီမှာ မနက်ဖြန်

မင်းနဲ့ ငါဒေသကောလိပ်ထဲသွား ကြမယ်" "ဘာလုပ်ဖို့.. ကလပ်(စ်)ဖျက်ပြီးလစ်မှာလား" "ဟာ အရေးတကြီးအချိန် လေကွာ. ဘာလဲ.. မင်းကစောင်းတီးပြီး သီချင်ဆိုနေချင်သေးလို့လား"

သူတို့နှစ်ယောက် အချီအချ ပြောနေကြသည်ကို..ကျနော်ကြားနေရသော်လည်း ကျနော်စိတ်မဝင်စားပါ.. အပြင် ၌ ခပ်သဲသဲလေးရွာနေသော မိုးပွားလေးများကိုသာကျနော် ဆွေးမြေ့ကြေကွဲစွာ ကြည့်နေမိသည်။

မိုးတွေရွာတိုင်း.. သတိရလိုက်တာ.. ကလေးရယ်။

* *

"တဆိတ်..ကူညီပါလား..ညီမ" "ရှင်" "ညီမကကျောင်းသူ ထင်ပါရဲ့ .. ဟို.. အစ်ကိုရဲ့ ညီမတစ်ယောက် ဒီဒေသကောလိပ်မှာ တက်နေပါတယ်။ သူ့နာမည် ကဖြူနှင်းဝေတဲ့.. အဲဒါ ဒီအခန်း" "အို.. ဒါက.. စာသင်ဆောင် တွေ ရှင့်.." "ဩော်.. အစ်ကိုက ဟိုး.. မြင်းခြံ ဘက်ကလာတာပါ" "မိန်းကလေးအဆောင် တွေဟိုဘက်မှာ ရှိတယ်လေ..သွားမေးကြည့်ပါလား" စန်းလွင် .. ပါးစပ်ထဲ တွေ့ကရာ နာမည်တစ်ခုကို ခုတုံးလုပ် ၍ ညှိုသီ အဒေါ်နှင့် စတင်စကားပြော ဖြစ် ခဲ့သည်။ တစ်ရက်..အင်း.. ရက်ရှည်စီမံကိန်း ဆိုတော့ အတော်လေးစိတ်ရှည် ရသည် ဆိုပါကလား..

"ဟော.. ညီမကိုပဲ တွေ့ပြန်ပြီ.. ဟဲ.. ဟဲ" "အစ်ကို ညီမကို.. ရှာလို့တွေ့ပြီလား.. ဟင်" "တွေ့ပြီ.. တွေ့ပြီ. သူက.. ဟိုစံရိပ်ငြိမ်မှာ အဆောင် ငှားနေသတဲ့ လေ.. အစ်ကိုနာမည်က.. သန်းလွင်ပါ.. ခုတော့ ဒီတက္ကသိုလ် ဝင်းထဲမှာပဲ.. အလုပ်ရပြီလေ. မိန်းကလေး တစ်ယောက်ထဲ ကျောင်းထားရတာ.. စိတ်မချလို့.. ညီမရေ.. အစ်ကို့ဒုက္ခ ကလည်းကြီးပ။ ကျောင်းတက်ကျောင်းဆင်း အလုပ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်နေတယ်.. ဒါနဲ့ ညီမနာမည်က..။

"အဟင်း.. ထားထားဝေပါ.. ညီမလည်း အစ်ကိုလိုပဲ တူမလေးတစ်ယောက်ကို ကျောင်းပို့ ကျောင်းကြိုလုပ် နေရတာပါ" "ကဲ... ဗျာ.. ဘဝတွေကတူမှ တူတတ်လွန်း.. ဟဲ..ဟဲ" "အင်းနော် ဒီမှာ ကော်ဖီဗူပါတယ်" "ဟာ အတော်ပဲ.. အစ်ကိုမှာ.. ကိတ်တစ်လုံးပါတယ်..အိုကေပဲ"

နှစ်ယောက်သား ရယ်မောသံဟာ.. ငြိမ်းချမ်းရေး စာချုပ်.. ချုပ်ဆိုပွဲက.. လက်ခုပ်သံတွေထက် သာယာခဲ့တယ် ဆိုပဲ။

"ဟယ်.. မမနွယ်.. ကျောင်းထဲ.. ဘာလာလုပ်" "ကြည့်စမ်း.. ထားထား.. ညီးအိမ်ထောင်ကျမှန်း တောင်မသိဘူး.. အရမ်းဆိုးတာပဲ..ဘာလိုဖိတ်စာ.မပိုတာလည်း" "ဟာ.. မမနွယ်ကလည်း" "ဒီမှာရှင့်..ကျမနဲ့ ထားထားငယ် သူငယ်ချင်းတွေသိလား.. လမ်းမှာတွေ့ရင် ကွင်းရှောင် သွားနော် .. အဟင်း.. သွားအုံးမယ် ထားထား ရေ. ခလေး.. ကင်ပွန်းတတ်မှလာခဲ့မယ်"

ဒါက.. ဒါရိုက်တာ ကျော်ဝေရဲ့ ပီပြင်သော ရိုက်ချက် ထားထားဝေ.. ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်း သားလေးနှင့်..။ နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ဒါရိုက်တာကိုယ်တိုင် တစ်ခန်းဝင်ပါသော ဇာတ်ဝင်ခန်းကိုလည်း .. အပီအပြင် သရုပ်ဆောင်ပြန်သည်။

"ဟေး.. ကိုလွင် ကြည့်စမ်း.. ကျောင်းပြီးကတည်းကမင်းနဲ့ ကွဲသွားလိုက်တာ.. ခု.. အိမ်ထောင်ကျနေ ပြီပေါ့လေ.. မင်းတို့လင်မယားကို တွေ့မှသတိရတယ်။ ဟိုကောင်လေ အောင်ဆွေကြီးလည်း ကလေးတွေတောင် ရနေပြီကွသိလား.. ဒါပေမယ့်မင်းတို့လို သဘွေးမျိုးမဟုတ်တော့ မချောင်လည်ကြဘူး.. သွားအုံးမယ်.. ညီမကလည်း တွေ့ရင်ခေါ်ပေါ့ကွာ" ဒါပဲ ဒါရိုက်တာ..မနားတမ်းကန်သွင်း လိုက်တဲ့ ဘော ဂိုးထဲကိုတန်းဝင်တာပဲ။

“ကျမတော့စိတ် တောင် ညစ်လာပြီ ကိုသန်းလွင်ရယ်” ထားထားကရှက်ကိုး.. ရှက်ကန်းလေးဖြင့် ပြောသောအခါ.. စန်းလွင်က.. တည်ကြည်ခန့်ညားသောလေသံမျိုးဖြင့်..

“အစ်ကိုတော့.. ပျော်တယ်.. ထားရယ်” “အိုး.. ဘာဆိုင်လို့လည်း” “သူတို့ထင်သလိုသာဆိုရင်.. သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့” “အစ်ကို.. နော်.. ဒီကရိုးရိုးခင်တဲ့ဟာကို” “အင်းကြည့်ရသေးတာပေါ့လေ” “ဘာပြောတယ်.. ဟွန်း” “ဟန်ဆောင်ခြင်းဟာ.. လိမ်လည်ခြင်းတစ်မျိုးတဲ့” “ အညာသားက.. စကားတတ်တယ်.. နော်” “အညာသားလည်း နှလုံးသားနဲ့ပါထားရယ်” ဆိုပါတော့ကျော်ဝင်း ရိုက်သွင်းလိုက်သော အကွက်ထဲသို့ ကွက်တိဝင်လာသော ထားထားတစ်ယောက်။

ထားထားဝေ.. အလှကို ကျနော်စာမဖွဲ့လိုပါ.. ယောကျ်ားတစ်ယောက်.. နှစ်ခါပြန်ကြည့်ရသော တင်ပါးကြီးများကိုတော့ ကျနော်တို့ အသိအမှတ်ပြုကြရမည် ထင်သည်။

အပျိုကြီးများစတိုင် အတိုင်း.. အိန္ဒြေကြီးကတော့ ရှစ်ပိသာခန့်အမြဲ.. ရှုတ်ထားရှာသည်။ သို့သော် စန်းလွင်နှင့် ဆုံလေတိုင်း ထားထားဝေ.. မျက်လုံးလေးများ ဝင်းဝင်းလက်နေကြသည်။ထာဝစဉ်လို တည်ငြိမ်နေသော ထားထားဝေတစ်ယောက် စန်းလွင်နောက်ကျ လျှင် မသိမသာ..ကာလမ်းဆီသို့ ငေးမောနေတတ်သည်။ ဤသည်ကို ကြည့်ပြီး ကျနော်နှင့် ကျော်ဝေက “တားကတ်” ထိနေပြီဖြစ်ကြောင်းတစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အချက်ပြလိုက်ကြသည်။

“ဒါ..အစ်ကို ခြံလေ.. ထား.. ပန်းအစုံရှိတယ် အဓိကစိုက်တာက.. စပယ်ပန်းပဲ..ဖေါက်သည်တွေ အမြဲလာတယ်” “ အစ်ကိုတို့က.. သဌေးပေါ့..နော်” “သဌေးကတော်လေးလဲ.. ဒီမှာအမြဲလာနေချင် နေလေ” “ဟွန်း.. သွားပါ.. ရည်းစားလည်းမဖြစ်သေးဘဲနဲ့” “ဟ.. ဟုတ်လား..ဟာ.. အစ်ကိုက ဖြစ်နေပြီထင်တာ” “အမယ်.. ဟင်း.. လူလယ်ကြီး.. သူ့လည်းအဖြေမပေးသေးဘဲနဲ့” “အစ်ကို.. ခေါ်တဲ့နောက်တောင် လိုက်လာပြီးပဲ.. ထားရယ်” ကျော်ဝေမှာထားသည့်အတိုင်းစန်းလွင် လက်ကမြန်သည်။ ထားထားကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်းကျုံး ပွေ့လိုက်သည်။

“ဟာ.. ဟေ့အေး.. အစ်ကိုရာ.. အဲဒီလိုတော့မလုပ် နဲ့နော်” “စိတ်ဆိုးလား.. ထားရယ်” “ဆိုးတာပေါ့လို့.. သွား.. ဘာမှန်းလည်းမသိ ဘူး..” ထားထားကစန်းလွင်ကိုတွန်းထားခဲ့ပြီး စပယ်ရုံပန်းတန်းကြား ထဲ ခလေးတစ်ယောက် လို ပြေးဝင်သွားသည်။ စန်းလွင်က အနောက်မှပြေးလိုက်ရင်း.. ခြံ ထောင့်ဝါးရုံရိပ်တွင်.. အမိဖမ်း လိုက်သည်။

“လွှတ်ကွာ..အစ်ကို.. ထားထား.. စိတ်ဆိုးမှာနော်..” “ဆိုးချင်လည်းဆိုးတော့ ထားထားရယ်.. ချစ်တယ်ကွာ.. ချစ်တယ်”

“အာ.. ဒုက္ခပါပဲ.. ဟိတ်.. အဲလို.. အနိုင်မကျင့်နဲ့နော်..ထား.. ငိုမှာသိလား.. ဟာ..အဲဒါဘာလုပ်တာလည်း လို့”

အကြားအမြင်များစွာ သင်တန်းဆင်းထားသော စန်းလွင်လက်ကြီးများက ထားထားနို့ ကြီးများကို အုပ်ကိုင်ကာ ခပ်ဖွဖွလေး ဆုပ်နယ်ပေးရင်း.. နှုတ်ခမ်းအစုံကိုလည်း ဖိကပ်စုပ်ယူလိုက်သည်။ထားထား ရင်တွေတသိမ့် သိမ့်တုန်သွားဟန် ဖြင့်.. ဝါးရွက်ကြွေလေးများကြားထဲကျ သွားရှာသည်။

စန်းလွင်ကလည်း.. ဆရာ့ဆရာကြီးများ သင်တန်းဆင်းပြီးပြီ.. တပြားသားမှ နောက်မဆုတ်ပဲ ထားထား ကိုယ်လေးပေါ်မှ ဖိအုပ်ခွစီးထားကာ.. သူ့ဖင်ကြီးကို ထားထားပေါင်ကြားထဲသို့ လီးသွင်းပြီး အသလွတ်ကြီး ညှောင့်လေသည်။တနည်းအားဖြင့်.. ထားထားစိတ်ကို နှိုးဆွလိုက်ခြင်းပင်.. မိန်းမဗီဇအတိုင်း.. ထားထားပေါင်ကြီး များကားထွက်သွားသည်။ စန်းလွင်က တစ်ဆင့်တက်၏။လုံချည်အတွင်းမှမာတောင်နေပြီဖြစ်သော သူ့လီးကြီးကို

ထားထား စောက်ဖုတ်သို့မှန်းပြီး ထောက်ကာဆောင့်ပေးလိုက်ရာ. ထားထားမှာ.. ကာမစိတ်များနိုးထလာပြီး စန်းလွင် ခါးကို ဒူးနှစ်ချောင်းထောင် ၍ ညှပ်လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ စန်းလွင်က.. ထားထားထဘီအောက်စ လေးကိုဂမူးရှူးထိုး.. ဆွဲလှန်ပြစ်လိုက်ရာ. ပေါင်လုံးကြီးများ မှာ.. ထိကက်မထက်ကြီးမားနေပြီး ဖင်သားကြီးမှာလည်း.. ဖြူဖွေးအိစက်စွာ.. အသားချင်း ထိမိလိုက်ကြသည်။

နှစ်ဦးသားအသက်ရှူသံများ လှိုင်းထလာသည်။ထားထားဝေ၏ ဘဲဥမျက်နှာလေးမှာ နီရဲပြီးရက်စိတ်ဖြင့် မျက်လုံးကို မှိတ်ထား၏။ စန်းလွင်က စေ့ကပ်နေသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ သူ့လီးပူပူနွေးနွေးကြီးကို ထိုးသွင်းကာ ညှောင့်ပေးလိုက်ရာ.. ထားထားထံမှ ဖါးဖိုထိုးသကဲ့သို့ သော အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းကို ကျယ်လောင်စွာကြားလိုက်ရ လေသည်။ စန်းလွင်၏ လက်တစ်ဘက်က.. ထားထားနို့ ကြီးများကို ဆုပ်နယ်ပေးနေသည့်နည်းတူ. ကျန်လက် တစ်ဘက်က.. စောက်ဖုတ်ကို.. ပွတ်သတ်ဖြဲရဲလျက်..ထိုးမွှေပေးလိုက်သည်။

"ဟင့်.. အင်း" အသံရှည်လေးတစ်ခုသာ ထားထားထံမှထွက် ပေါ်လာသည်။ ကလန်ကဆန်ဖြင့် ခုခံကာ ကွယ်ခြင်းဘာတစ်ခုမျှ မပြုနိုင်ရာတော့..စန်းလွင်စိတ်ကြိုက်နူးနပ်ပြီးသွားသောအခါ ထားထားဒူးနှစ်ဘက်ကို သူ့ ပေါင်ပေါ်သို့ ကန့်လန့်ဖြတ်ဆွဲတင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ.. ထားထားစောက်ဖုတ်ကြီးထဲမှ. အပျိုစင်.. ပါကင်စောက်ပတ်ရနံ့က.. ထောင်းကနဲ စန်းလွင်နှာခေါင်း သို့ဝင်လာသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဖြစ်သော်လည်း.. ရိုးသားကြိုးစားသော..စန်းလွင်အဘို့ မိန်းမစောက်ပတ်ကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ်မြင်ဘူးခြင်းဖြစ်ရာ.. ထားထား၏စောက်ဖုတ်ကြီးကိုအသေအချာ ငုံ့ကြည့်ရင်း သူ့လီးကြီးကိုကိုင်ကာ ထည့်လိုက်သည်။

"အိ.. အိ.. အီး" ထားထားထံမှ အသက်အောင့်လိုက်သောအသံကလေးထွက်လာကာ..တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း အပ်ချုပ်စက်ခုံသလို တုန်ရီနေသည်။ စောင်းထားသောခေါင်းကလေးကြောင့် ဘာမှန်းမသိကျလာသော မျက်ရည်များက မျက်လုံးအိမ်ထောင့်မှာ.. စီးလာနေပေသည်။

"ဘာလို့.. ငိုရတာလဲထားရယ်" "ဟင့်.. ရက်..ရက်လို့ပါ.. အစ်ကိုရယ်" "သြော်.. အပျိုမလေးတွေရက် ရင်လဲ ငိုတာပါလား.. လူကြီးတွေရက်တော့ ရီတယ်ဆို" "အစ်ကို.. လိုးမယ်နော်.. ထား" "အင်း.. အင်း" နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကိုပူကပ်စုချွန်ရင်း ထားထားခေါင်းညိမ့်သည်။ လီးနှင့်စောက်ပတ်ပထမဦးဆုံး ထိမိကြသောအရသာကို နှစ်ယောက်စလုံး.. ခံစားလိုက်မိသည်။

စန်းလွင်လက်က.. ဘော်လီအကျီထဲမှ နို့ကြီးများကို ညင်သာစွာ နှုတ်ထုတ်ယူလိုက်သည်။ နို့ကြီးများက နေမထိလေမထိနှင့် ဖွေးဥနေသည်။ သင်းချိုသောနို့ ကြီးနှစ်လုံးကို စန်းလွင်. ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ဖိနမ်းပြီးမှ နို့သီးခေါင်းလေးများကို လျှာဖြင့် ကလိပေးသည်။

ထားထားမှာဝါးရွက်ကြွေများပေါ် ၌ တလူးလူးအလွန့်လွန့်ဖြင့် အဖျားတက်သလို.. တဟင်းဟင်းငြီးတွား နေရရှာလေသည်။ တစ်ခါတစ်လေ.. အောက်မှ ဖင်ကြီးကြွတက်လာပြီး တော့ရုံ.. တော့ထားသော လီးကြီးအား.. လှမ်းလှမ်း.. ဟတ်သကဲ့သို့ကော့ဆောင့်သည်။

"မြန်မြန်.. လုပ်ပါ.. သေတော့မယ်.. သိလား.. အဟင့်..ဟင့်" တိုးတိုးမှ.. တကယ့်တိုးတိုးလေးငြီးပြောလေး ပြောသည်။ သည်တော့မှ စန်းလွင်က ပဏာမလီးကိုတစ်ထစ်လိုးသွင်းလိုက်သည်။

"ပြထစ်.. ပြစ်" လီးက ထိပ်မှအရည်များစိုရွှဲနေပြီး စေ့ကပ်နေသော စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းကြီးအတိုင်း ချော်ထွက်သွားသည်။

"ကျွတ်.. ဘယ်လိုမှန်းမသိဘူး.. အဟင့်" ထားထားစိတ်မရှည်စွာဖြင့်.. စန်းလွင်ပုခုံးကို လက်သီးဆုပ်လေး ဖြင့် ထုလေသည်။ စန်းလွင်.. ဒုတိယအကြိမ်သွင်းလိုက်သည်။ "ပြလွတ်" "ပြစ်.. ပြစ်" လီးကြီးကသာ..

ကောက်ဝင်သွားပြီး စောက်ခေါင်းထဲသို့မဝင်.. "အာ.. ဟာ.. အဟင်.. ဟင့်" ထားထားမှာ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါနေပြီး အနေခက်နေပြီဖြစ်သည်။

စင်စစ်.. စန်းလွင်မှာ အမြင်သာရှိပြီး.. တစ်ခါမှ မလိုးဖူးသူ.. ယခု..သူဇွတ်အတင်းလိုးထည့်နေသည်မှာ စောက်စိလေးတစ်ဝိုက်ရှိ.. စောက်ပတ်အထက်ပိုင်းကို လိုးသွင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။စန်းလွင်နဖူးတွင် ချွေးများသီးလာသည်။ ထားထားမှာ..အပျိုစင်စစ်ဖြစ်လေရာ..တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ယခုကဲ့သို့ မခံဘူးပေရာ.."အပေါက်မှမတည့်ဘဲ.. ကိုင်သွင်းပါတော့လား" စသည်ဖြင့် ပါးစပ်ကမထွက်ဝံ့ဘဲ .. "အဟာ.. အဟင့်" ဟူသောစိတ်မရှည်သံလေးများကိုသာ ပြုနိုင်လေသည်။ နောက်ဆုံး စမ်းလွင်.. စေ့ကပ်နေသော စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးကို လက်မနှစ်ဖက်ဖြင့် ဖြဲလိုက်သည်။

"ပြွတ်" ကနဲ.. စောက်ပတ် နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသည်။ ထိုအခါမှ သေးပေါက်သော စောက်စိအောက်နားမှ သားအိမ်လမ်းကြောင်း ရဲရဲကြီးတွေ့လိုက်လေသည်။ အတွင်းသားများက ရဲရဲနီနေသော်လည်း စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးအောက်ခြေမှ.. အသားအရည်မှာ သွားဖုံးသားကဲ့သို့ခပ်မာမာခပ်တင်းတင်းဖြင့် ညိုရောင်သန်းနေလေသည်။ စန်းလွင်..စောက်ပတ်ကို သုတေသန အပြီး ၌ သူ့လီးကြီးအား အရေခွံဖြဲချလိုက်ပြီး .. စောက်ခေါင်းဝသို့တေ့ကာ လိုးသွင်းလိုက်သည်။

"ဖြွတ်.. အမေ့" ကြိမ်တို့လိုက်သော နွားသဖွယ် ဆက်ကနဲ.. တုံသွားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း.. ပူတူဖိန်းရှိန်းပြီး တစ်ခါမှမကြုံဖူးသေးသော ကာမအရသာကိုခံစားလိုက်ရလေသည်။

စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးကြီးဝင်လိုက်သည်နှင့် ထားထားတစ်ကိုယ်လုံးရှိ.. ကြွက်သားများကတင်းကနဲ ကျစ်မာသွားကြသည်။ပူပူနွေးနွေးကြီး ဝင်လာသော လီးကြီးအရသာမှာလည်း စွဲမက်စဖွယ်.. ချိုအီသော အရသာကို ပေးစွန်းနေသည်။ တကယ်ဆို.. စန်းလွင်သည် ဒေါင်ကောင်းပြီး ကြွက်သားအဖုအထစ်များဖြင့် ခန့်ညားသောယောကျ်ား တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ.. ထားထားမှာအိပ်ယာဝင်တိုင်း စိတ်ကူးထဲ ၌ စန်းလွင်၏အလိုးကိုခံကြည့် စမြဲဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်လေ စောက်ရေကြည်များ စိုရွှဲပေကျံနေသော စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ လက်ကိုထိုးမွှေရင်းဖြင့် အာသာဖြေခဲ့ရပေါင်းလည်းမရေမတွက်နိုင်တော့။

ယခုတော့.. တင်းပြည့်ကြပ်ပြည့် အလုံးအထည်ကြီးနှင့် လက်တွေ့အလိုးခံရပြန်ပြီဆိုတော့..အမယ်မင်း ဘာဆိုဘာမျှ အရသာမခံနိုင်..ကောင်းသည်။ သိပ်ကောင်းသည် ဆိုတာပဲလောက်ပဲခံစားမိပြီး.. ရှက်စိတ်ကြောင့် အရာရာဝေဝါးနေပါပေ့လား..။

"ပြွတ်.. ဗြစ်.. စွတ်.. စွတ်.. ပြွတ်" "အ.. အ..ဖြည်းဖြည်းအစ်ကို.. အား..နာတယ်.. နာတယ်" မိန်းကလေး (၇၅) ရာခိုင်နှုန်း လိုးလျှင်နာမည်ဆိုသည်ကို လက်ခံထား ၍လားမသိ.. နဲနဲ ပါးပါးနာလျှင်လည်း ..နာတယ်.. နာတယ်.. နှင့် သူတို့ငြီးတွားတတ်ကြသည်။ စင်စစ်က.. ဤမျှလောက် နာကျင်ခြင်း မဟုတ်ချေ။

"ပြွတ်.. ပြွတ်.. စွတ် စွတ်.. ဖတ်.. ပြွတ်" စန်းလွင်ဝှေးစိကြီးက ဝှေးဗြင်းကျ..တွဲကျနေသည်က တစ်ထွေးကြီး.. ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်း. ဝှေးစိက.. ထားထားဖင်ဖြူဖြူကြီးကို.. သွားပြီးရိုက်ရိုက်မိလေသည်။

ဤသို့. ဝှေးဥကြီးက လွဲရိုက်နေသည်ကလည်း ထားထား.. အတွက်ကာမစိတ်အရှိန်..တိုးမြှင့်ပေးစေသည်။ စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးအီစိမ့်ပြီး အကြောပေါင်းတစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ကို အရသာပေးနိုင်သော လီးကြီးမှာ စွဲမက်စရာ ကောင်းနေသည်။ လီးကြီးအဝင်အထွက်မှန်လာသလို..ထားထားကလဲ.. စောက်ခေါင်းအတွင်းနေရာမလပ် ထိုးမိစေရန်.. ဖင်ကြီးကိုဘယ်ညာလူးလိမ့်ခံပေးတတ်လာသည်။တစ်ခါတစ်ရံ "ထုတ်"ကနဲ့ထိုးမိလိုးမိလိုက်သော.. စောက်ခေါင်းထဲမှ. အရာတစ်ခုကြောင့် မျက်တောင်များမေးကနဲ ပြူဆင်းပိတ်ကျတတ်သေးသည်။

နာတာအောင့်တာမျိုးမဟုတ်ဘဲ.. ကျင်ကနဲ သေးပေါက်ချင်စိတ်.. ဖြစ်လာစေသော ခံစားမှုဖြစ်သည်။ စန်းလွင်မှာလည်း ဤသို့ (ဘာမှန်းမသိသော) အဖု အထစ်ကလေးကို လီးထိပ်ဖြင့် မှန်း ၍ ထပ်ကာ.. ထပ်ကာ.. လိုးနေရသည်ကို အရသာတွေ့လာသည်။

အတန်ကြာ.. ညှောင့်လိုးနေရာမှ.. စန်းလွင်က ထားထားနှစ်ချောင်းကို စေ့ကပ်ပြီး တန်းတန်းစင်းချ လိုက်သည်။ လီးကိုမှုမချွတ်ဘဲ.. ခြေနှစ်ချောင်းကျော်၍ ထားထားကိုယ်ပေါ်သို့ ကန့်လန့်ဖြတ် (ကြက်ခြေခတ်) ပုံစံမျိုးဖြင့် မြေကြီးတွင် လက်ထောက်ကာ.. တစွတ်.. စွတ်ဆောင့်လိုးနေလေသည်။

ဒူးထောင်ပေါင်ကားလိုးသကဲ့သို့.. မထိသော်လည်း လီးအဝင်အထွက်မြန်ဆန်လွန်းသည်။ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ သိမ့်သိမ့်ခါပြီး စန်းလွင်ဆီးခုံကြီးနှင့် ဖိကပ်လိုက်တိုင်းဘေး သို့ပြားပြီး ကားကားသွားလေသည်။

လီးကြီးမှာ အဆုံးအထိစိုက်ဝင်သွားပြီး.. သာအိမ်နှုတ်ခမ်းကိုသာ အဆုံးထောက်မိလေသည်။

ထိုသို့အတန်ကြာအောင်လိုးပြီး စန်းလွင်က ထားထားနို့ကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင်ကာ..ဆန့်ထားသော ထားထားပေါင်ကြီးများပေါ် ဥဖင်ထိုင်ကာ..ဆောင့်ကြောင့်အနေအထားဖြင့်ဒလစပ်လိုးသွင်းပြီး သုတ်ရေများကို ထားထားစောက်ပုတ်လေးထဲသို့ပန်းသွင်းလိုက်ရာ နွေးကနဲ.. နွေးကနဲ.. ပူဆင်းသွားသော စန်းလွင်သုတ်ရေများနှင့် အပြိုင် ထားထားကလည်း.. ပြစ်ချွဲသော သုတ်ရည်များကို အားပါးတရပန်းထုတ်ကာ .. စိုက်... စိုက် ဝင်လာသောလီး ကြီးကို အောက်မှ.. အဆက်ဆက်..ကော့တင်ပြစ်ဆောင့်လိုက်လေတော့သည်။